

Sygnatura akt VI Ka 969/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **21 października 2016 r.**

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Grażyna Tokarczyk

Sędziowie SSO Grzegorz Kiepusa

SSO Bożena Żywiół (spr.)

Protokolant Marzena Mocek

przy udziale Bolesława Kozioła

Prokuratora Prokuratury Rejonowej G.

po rozpoznaniu w dniu 21 października 2016 r.

sprawy **R. W.** ur. (...) w K.,

syna J. i J.

skazanego w przedmiocie wydania wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 9 maja 2016 r. sygnatura akt IX K 1318/15

na mocy art. 437 § 1 kpk, art. 624 § 1 kpk

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

2. zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków za postępowanie odwoławcze, obciążając nimi Skarb Państwa.

VI Ka 969/16

UZASADNIENIE

Wyrok łączny Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 9 maja 2016r., sygn.akt IX K 1318/15, zaskarżony został apelacją obrońcy skazanego R. W..

Sąd Okręgowy nie uwzględnił tej apelacji uznając, że kara łączna 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności orzeczona na podstawie dwóch kar jednostkowych po 1 roku pozbawienia wolności nie nosi w sobie znamion rażącej surowości.

W pierwszej kolejności wymaga podkreślenia, iż rażąca niewspółmierność kary w rozumieniu art. 438 pkt 4 kpk zachodzi tylko wówczas, gdy można przyjąć, że występuje wyraźna, znacząca, nie dająca się zaakceptować różnica między karą wymierzoną przez sąd pierwszej instancji a karą, jaką należałoby / i można by było / orzec w instancji odwoławczej.

W sprawie niniejszej, w ocenie sądu odwoławczego, o takiej rażącej surowości nie może być mowy, gdyż - przy uwzględnieniu wymiaru kar jednostkowych wymierzonych za zbiegające się przestępstwa - minimalna kara łączna pozbawienia wolności, orzeczona w oparciu o zasadę absorpcji, miałaby wymiar 1 roku. Trudno zatem mówić o istotnej dysproporcji pomiędzy karą orzeczoną a postulowaną w apelacji.

Jeśli sąd pierwszej instancji, stosując korzystną dla skazanego zasadę absorpcji, w sposób znaczący, z wymierną korzyścią dla skazanego ukształtował karę łączną w granicach niewiele wykraczających poza minimalny jej wymiar, to właśnie z tego powodu, że uwzględnił te wszystkie okoliczności, na które wskazał apelujący, a więc: związek czasowy i przedmiotowy pomiędzy czynami, sylwetkę skazanego, zmiany w sposobie jego życia polegające na podjęciu terapii odwykowej i utrzymywaniu abstynencji, pozytywną opinię środowiskową i okolicznościom tym przydał właściwe znaczenie.

Trafnie podkreślił jednak sąd meriti, że decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji ogólnej i indywidualnej. W tym kontekście, stosowanie zasady pełnej absorpcji, oznaczające darowanie kary za jedno z popełnionych przestępstw ograniczone być musi do przypadków wyjątkowych i nie powinno mieć miejsca w sytuacji, gdy waga czynów pozostających w realnym zbiegu i stopień ich społecznej szkodliwości jest zbliżony.

Z naprowadzonych względów Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do uwzględnienia apelacji, co skutkowało utrzymaniem w mocy zaskarżonego wyroku.